

**На вниманието на
доц. д-р Тодор Чобанов –
заместник-кмет на Столична община**

**Във връзка с обществени консултации под формата на „Писмени консултации“ с предмет:
Проект на Система за прием на ученици в първи клас в общинските училища на територията
на Столична община**

Считам определянето на един единствен критерий - местоживеене в малки прилежащи райони с уседналост от 3 години за дискриминиращ и отнемащ правото на свободен избор и равен достъп до образование! Считам, че критерий местоживеене следва да действа за административен район.

При търсенето на уседналост считам, че следва да се дават допълнителни точки и то в по-малки времеви граници. Крайно несправедливо е спрямо всички, които имат уседналост например от 2 години и 6 месеца и те да бъдат приравнявани с онези с уседналост от 1 година. При добавянето на подобен критерий считам, че би било редно за уседналост в рамките на административният, а не на прилежащият район да се дава например по 0,1 точка за всеки месец уседналост, като по този начин се постигне по-голяма справедливост.

Считам, че освен да се има в предвид местоживеенето, но и местоработата на родителя/родителите също би следвало да оказва влияние - вместо изобщо да бъде изключван критерият месторабота защо и за него не се добавят точки за брой години работа в административният район на училището и така да се урегулират по-справедливо критериите. Дори нека се приложи аналогичен принцип - 0,1 точка за всеки месец работа в района.

Считам, че определяне на малки прилежащи райони за ограничаващо и дори дискриминиращо правило, отнемащо равният достъп до образования както и правото на свободен избор, най-малкото поради факта че съществуват казуси на 2 местонахождения от двете страни на една и съща улица, при които едното дете ще попадне в 1 група, а другото едва в 4-та. Това тясно райониране считам, че следва да се разшири с право на избор измежду училищата в Административният район и да се добавят минимален брой точки за по-близко прилежащи сгради.

Разликата в критериите между административен и прилежащ район би следвало да е не повече от 2 до максимум 3 единици, а не в порядък от десетки точки.

Реално направеното предложение ограничава достъпа до образование във всяко друго училище в района на местоживеене извън конкретно посоченото в Списъците.

Критерият, определящ попадането в четвърта група - "деца извън прилежащият район" отново поставя в неравностойно положение всички онези, които живеят в административният район, но не попадат в дефиницията на "Прилежащ район", с което повторно биват дискриминирани и приравнени с кандидатите от произволен район на града.

Така подготвен и описан водещият критерий местоживеене считам за крайно несправедлив, ограничаващ и дори дескриминиращ!

Категорично считам, че липсата на множествен критерий при класирането е силно ограничаващ и дискриминация!

При определяне на критерии би следвало те да действат едновременно, а не на принципа водещи критерии и само в случай на повече кандидатури да се взема под внимание допълнителен критерий. По този начин на практика допълнителните критерии в какъв процент от случаите биха се взели в предвид. Най-малкото социалните критерии би следвало да се вземат с висок приоритет, а не в краен случай.

Какъв е статутът на деца-близнаци. Защо не е предвидено добавяне на този критерий, така като е при кандидатстване и класиране в детските градини.

Какъв е статутът на деца-полусираци? Защо този социален критерий не е предвиден и не считате ли, че следва да се обърне специално внимание и на тези семейства наравно с децата пълни сираци! Защо е направено такова разделение? Отново считам и това определение за дискриминиращо и несправедливо!

Какъв е статутът за добавяне на допълнителни точки за присъствие в подготвителна група в училището, в случай че дадено училище не предлага подобна форма на обучение?

Считам, че така подготвена системата НЕ гарантира равнопоставеност на всички кандидати и НЕ дава право на избор! Напротив дискриминира живеещите в административният район по два различни начина - отделяйки ги както от прилежащият район, така и приравнявайки ги с всички останали райони на столицата.

Системата изобщо не дава възможност (както е описано) при кандидатстване съобразно желания, възможности и интереси! Това по никакъв начин не би могло да се постигне с така определените критерии. Тази система не дава възможност за избор, а определя конкретно училище. Възможността за избор би могла да се даде, ако родителят би могъл да избере училище от административният район, в което да кандидатства при справедливи и равни условия с добавяне на допълнителни, но отново справедливи критерии.

Поставянето под общ знаменател и премахването на всички социални критерии накуп също считам за крайно несправедливо, както и разделянето на приоритети на вземане под внимание (евентуално или в конкретен случай на повече кандидатури) , както и разделянето на сираци от полу-сираци или негласното приравняването на полусираците с децата отглеждани в семейства с двама родителя!

Обществото би следвало да обърща специално внимание на децата в неравностойно положение и в риск, а не да ги поставя в "трета глуха" или дори да не ги определя като социална категория и да не взема с висок приоритет техните желания, възможности и интереси (както добре е написано в документите, че чрез така предложената система ще се постигне)

Право на избор се дава, когато в действителност имаш избор поне измежду 2 хипотези, има множествен критерий и реална мотивация и конкурентност при класирането. Описаната система определя и налага един единствен вариант, което считам за предпоставка и предоставяне на възможност и за корупционни практики!

Говорим за свободно движение на хора, но не ни се дава възможност да слезем една улица по-надолу в квартала.

В тази връзка Моля проектът да бъде преразгледан и да бъде предоставена възможност за избор измежду училищата в квартала, като и да бъдат възприети допълнителните справедливи и социални критерии, които да са в сила едновременно при определянето на приемането на кандидататурите.

С уважение,
Радостина Апостолова